

KOMMUNERNES LANDSFORENING

Den 20. december 1994

Miljø- og Energiminister
Svend Auken**Vedr. lovforslag om ændring af lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v., udlændingeloven og lov om social bistand**

Kommunernes Landsforening har dags dato skrevet følgende til indenrigsministeren:

Kommunernes Landsforening har på bestyrelsesmøde den 16. december 1994 drøftet lovforslaget om ændring af lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v., udlændingeloven og lov om social bistand.

Det fremgår af lovforslaget, at asylsagsbehandlingen for de bosniske flygtninge vil blive søgt gennemført i løbet af 1995, og at de bosniske flygtninge, der får afslag på asyl, i stedet vil få opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, der efter lovforslaget indsættes som en ny bestemmelse i udlændingeloven.

Det store antal flygtninge vil afstedkomme et øget pres på kommunerne i forhold til administration, folkeskole, daginstitutioner, sundhedspleje, m.v. Landsforeningen finder det derfor særdeles beklageligt, at lovforslaget ikke har været til høring, og der ikke har været mulighed for at indgå i en dialog om forslaget, før det blev fremsat.

Lovforslaget vil indebære, at et meget stort antal flygtninge skal fordeles og boligplaceres i løbet af 1995. Kommunernes Landsforening ønsker i den forbindelse at understrege, at det er regeringens ansvar i tæt samarbejde med kommunerne at fordele og finde boliger til flygtninge.

Efter landsforeningens opfattelse bør udløsningen af flygtninge fra flygtningecentrene og andre former for midlertidig indkvartering ikke forceres. Det må sikres, at der ved permanent boligplacering er tid til at finde den rette bolig.

Kommunernes Landsforening forudsætter, at der i forbindelse med boligplacering af flygtningene tages hensyn til de belastede boligområder og til den eksisterende fordeling af flygtninge og indvandrere. Der gøres nu via Byudvalgets 30 forslag en indsats i de belastede boligområder. Hvis det skal lykkes at vende udviklingen, vil det ikke være hensigtsmæssigt samtidig at placere et større antal flygtninge i de samme boligområder.

I denne sammenhæng lægger landsforeningen vægt på, at der ved boligplacering af den enkelte familie tilstræbes en så egnet boligplacering, at den enkelte familie ønsker at opretholde denne boligplacering.

Det er i debatten således blevet nævnt, at der er boligplaceringsmuligheder i parcelhuse og landejendomme i landområder, præget af afvandring og salgsproblemer. Det er sandsynligt, at flygtningene ved en boligplacering af denne karakter vil søge bort fra disse områder, hvorved man risikerer, at de i stedet vil flytte til boligområder, der er belastet med sociale problemer, og hvor der i forvejen bor mange flygtninge og indvandrere.

Ved den permanente boligplacering er det endvidere væsentligt, at der tages hensyn til uddannelses- og arbejdsmuligheder, således at flygtningene får mulighed for at blive selvforsørgende. I modsat fald risikerer de på lidt længere sigt fortsat at skulle være henvist til at leve af overførselsindkomster med, hvad dette måtte medføre af store menneskelige og økonomiske omkostninger.

I bestræbelserne på at tilvejebringe det nød-